

Krag (V.) tog mere forbeholdent paa Lovforslaget, særlig fordi han frygtede, at dets Regler i den foreslaaede Form vilde kunne medføre, at adskillige af de Laansøgere, som trængte mest til Penge, i Perioder med et stramt Penge-marked vilde faa vanskeligt ved at opnaa Laan, naar Laanyderne maatte regne med Muligheden af en snarlig Konvertering. Desuden mente han, at Sparekasser og Forsikrings-selskaber vilde blive mere tilbageholdende med Ydelse af direkte Laan, end Tilfældet hidtil havde været, hvilket heller ikke var til Fordel for Laantagerne. Ministeren var slaaet ind paa en interessant ny Bane, men Sagen maatte gøres til Genstand for en indgaaende Overvejelse. Intet vilde imidlertid glæde Taleren mere, end om der kunde fremkomme et Resultat, som kunde tjene til, inden for de Grænser, som selve Penge-markedet fastsætter, at billiggøre den Kapital, som Erhvervs-livet har Brug for.

Aksel Møller (K. F.) ansaa det for utvivlsomt, at det gældende System med Rentebevillinger havde fremkaldt Former for Opfindsomhed, som havde gjort Loven til et dødt Bogstav. Allerede dette var en fuldt rimelig Grund for Ministeren til at se sig om efter andre Systemer. Det maatte imidlertid anses for tvivlsomt, om Fejlene fjernedes ved Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag. Begrebet »rimelig Rente« rummede saaledes et Usikkerhedsmoment, og Regelen om højst 5 Aars Uopsigelighed kunde faa Virkninger, som ikke var tilsigtet. Han mente i det hele taget, det var grumme svært at dømme om de foreslaaede Bestemmelers Følger paa godt og ondt, og hans Parti vilde først efter Udvalgsbehandlingen Afslutning kunne tage endeligt Standpunkt til Lovforslaget.

Bertel Dahlgaard (R. V.) hilste Lovforslaget med stor Tilfredshed. Hans maaske eneste Betænkelighed ved det gjaldt Maksimalrentebestemmelsernes fuldstændige Bortfald. Det burde overvejes, om de foreslaaede nye Regler ikke lod sig forene med Opretholdelsen af en Maksimalrentebestemmelse paa begrænsede Omraader inden for det økonomiske Liv. »Paa Forhaand skulde jeg tro det muligt at opretholde en vis Justering af den Rente, der aftales i Forbindelse med Indgaaelse af visse Retshandler, samtidig med at dette Lovforslags Bestemmelser afgav Normen for de Laan i pantsat Ejendom, der optages inden for det egentlige Produktions- og Forretningsliv, hvor Samfundets almindelige Pengepolitik altid vil være afgørende for Vilkaarene.« I øvrigt var der ogsaa Enkeltheder i Lovforslaget, som der kunde være Grund til at overveje nærmere.